

Petak, 22.04.2011.g.

Jučerašnji Veliki četvrtak, prvi dan Velikog trodnevlja, počeo mi je nekako čudno. Nije bilo jutarnje mise. Nisam dan započeo s Gospodinom. Nekako mi je sve bilo čudno, nešto mi je nedostajalo. I jedva sam čekao večernju misu. MISU VEČERE GOSPODNJE. Prvi put, koliko se ja sjećam, sam prisustvovao takvoj misi. A naš župnik Zoran, za sve crkvene blagdane, a pogotovo za Božić i Uskrs, si dadne puno truda da sve bude savršeno kako bi nama vjernicima produbio važnost svih ovih blagdana i učvrstio našu vjeru. I

KAKO
BI
SVIMA
DRUGIMA
POKAZALI
NAŠE
VJERNIČKO
ZAJEDNIŠTVO.

Tako je bilo i jučer. Od ulaska u crkvu procesije s mnoštvom ministranata, čitanja, propovijed, odnošenje TIJELA KRISTOVA u sporedno svetohranište, uzimanje svih predmeta sa i oko oltara pa do jednog sata klanjanja, uz čitanja i pjesmu našeg župnog zbora, za Isusovu muku i molitve u Getsemanskom vrtu.

U svemu tome, svatko od vjernika, mogao je pronaći nešto što će mu dirnuti srce i dušu. JER G
OSPODIN
JE
BIO
PRISUTAN
SA
NAMA.

A i zlo je pokušalo unijeti malo pomutnje u cijelu tu svečanost, jer se prosuo i ugasio kadionik, pa se zaboravio Misal. Samo malo da napakosti i da pokuša nam odvući misli od tijeka mise. No, i župnik i ministranti i svi mi to smo i tako prihvatili. I nismo tome obraćali puno pažnje.

JER SMO SLAVILI SPOMEN NA MISU VEČERI GOS

PODNJE,
SPOMEN
NA
PRVU
MISU
KOJU
JE
GOSPODIN
SLAVIO SA SVOJIM
UČENICIMA,
I
KOJU NAM
JE
KROZ
NJIH,
SVOJE
APOSTOLE,
OSTAVIO DA SLAVIMO
SVE
DO
DANAŠNJIH
DANA.

GOSPODIN NAM SE U TOJ MISI DAROVAO ONDA I DARUJE NAM SE I DANAS.

Tako sam i ja sve to doživljavao. I često sam zatvorio oči, da mi neke druge stvari ne odvlače pažnju. Tako smo došli i do pričesti koju nam je naš župnik odredio DA JU PRIMAMO KAO TIJ ELO

I
KRV
KRISTOVU.
HOSTIJA
UMOČENA
U
VINO
I
PREDANA
NAMA
DIREKTNO
U
USTA,
NE
U
RUKE.

I, po primitku KRVI I TIJELA KRISTOVA, sjeo sam na svoje mjesto, zatvorio sam oči i
preпустиo se RAZGOVORU S GOSPODINOM. Mnogi
svećenici i karizmatici govore o tome da je najbolje vrijeme
za
RAZGOVOR
S
GOSPODINOM,
ZA
UPUĆIVANJE
MOLITVI,
upravo vrijeme po primitku
GOSPODINOVOG
TIJELA,
SVETE
HOSTIJE.

I do sada se nisam baš nešto posebno molio i razgovarao s Gospodinom u to vrijeme. Nije mi
dolazilo. Ili sam pjevao pričesnu pjesmu, ili sam zahvaljivao
GOSPODINU
ŠTO
JE
ON
MOJ
I
NAŠ

GOSPODIN.

No, jučer sam malo šutio u sebi. Nisam baš ni čuo pjevanje pričesne pjesme a i pričesne riječi "

TIJELO

I

KRV

KRISTOVA",

koje su izgovarali župnik i kapelan kod pričešćivanja mojih župljana, nisu mi toliko odzvanjale u ušima.

I

NAJEDANPUT

DOĐU

MI

U

MISLI

RIJEČI

"BUDI

PONIZAN"

.

Malo sam se zbunio jer se nisam ništa molio Gospodinu da spoznam a niti sam ja o tim riječima razmišljao.

I

PONOVNO

ČUJEM

"BUDI

PONIZAN"

.

I

ODMAH

SAM

ZNAO

DA MI

TO

GOSPODIN

PORUČUJE.

A

NAKON

NEKOLIKO

TRENUTAKA

DOĐU

MI
NOVE
MISLI,
NOVA
PORUKA
**"BUDI
DOSTOJAN"**

Kada sam malo došao k sebi, počeo sam razmišljati o tim porukama koje mi je dao Gospodin, jer sam jednostavno bio siguran da su od Gospodina. I kada me netko pita da kako znaš da ti to Gospodin govori ja mu jednostavno odgovorima da to osjetiš.

KADA
PREDAŠ
MISLI
GOSPODINU,
KADA
PRIMIŠ
NJEGA
U
SEBE,
KADA
TI
JE
OTVORENA
DUŠA
I
SRCE,
JEDNOSTAVNO
OSJETIŠ
I
PREPOZNAŠ
GOSPODINOVE
RIJEČI.
DA
BI
BILO
STO
DRUGIH
RIJEČI,

UVIJEK
ĆEŠ
OSJETITI
KOJE
SU
RIJEČI
OD
GOSPODINA.

I ne brblja Gospodin. Bar ne meni. Dva puta sam od njega dobio poruke i bile su kratke i jezgrovite. A ja sam o njima onda mogao razmišljati danima. Tako je bilo i sada. Nakon što sam shvatio da mi to Gospodin govori, počeo sam se pitati što to znači.

PITAO
SAM
I
GOSPODINA
DA
MI
KAŽE
KAKO
DA
BUDEM
PONIZAN.
PA
NAKON
TOGA
DOSTOJAN.

No, Gospodin mi dalje nije govorio.

Samo
te
dvije
kratke
poruke.

I jučer navečer i danas, kroz cijelo vrijeme razmišljam o tome KAKO BITI PONIZAN I KAKO POSTATI
DOSTOJAN.

I palo mi je na pamet da je grijeh koji najčešće ispovijedam upravo OHOLOST. I KOJEMU GRIJEHU SE ČOVJEK UPRAVO SUPROTSTAVLJA PONIZNOŠĆU.

I prisjetim se da je upravo Gospodin te večeri, poslije slavljenja mise, otišao u Getsemanski vrt i tamo dočekaio svoje neprijatelje koji su ga uhvatili, svezali i odveli na suđenje. I da je tamo MENI I SVIMA NAMA POKAZAO PONIZNOST.

ON, BOG, IZA KOJEGA STOJI NJEGOV SVEMOGUĆI OTAC I ČETE ANĐELA, KOJI JE UČINI
SILNA
ČUDESA
U
TRI
GODINE
SVOJEG
DJELOVANJA,
PA
ČAK
I
OŽIVIO
MRTVE,
ŠTO
JE
SVAKOM
LJUDSKOM
STVORU

NEMOGUĆE
I
NEPOJMLJIVO,
DAKLE
ON
SE
PONIZIO
TOLIKO
ZA
SPAS
SVIH
NAS
LJUDI
DA
SE
DAO
I
SVEZATI, I UDARATI, I PLJUVATI, I
RITATI, I
PSOVATI, I
VRIJEĐATI SEBE I SVOG OCA, I
OSUDITI NA SMRT, I
BIČEVATI, I
PRIKOVATI NA KRIŽ
I
NA KRAJU
UMRIJETI
NA KRIŽU.

A DA NIJE NI GLASA SPUSTIO PROTIV SVOJI MUČITELJA, PROTIV SVOJIH KRVNIKA I Č
ITAVOG
ONOG
NARODA
KOJI
GA
JE
MRZEĆI
PRATIO.

I da sad kažemo da Isus nije bio Bog. Da je bio samo čovjek. Pa ajde, neka svatko tko tako govori i misli, prođe u mislima Isusovu muku i neka kaže da li bi on to tako izdržao a bez da ne zamrzi svoje mučitelje i da bar nešto ne kaže protiv njih. I mnogi povijesni junaci, koji su mučeni, nisu to mogli. Pada mi na pamet Rade Končar, o kojemu sam učio na satu povijesti prije 35 godine, a koji je bio slavljen kao partizanski junak koji je umro mučeničkom smrću, i on je prije smrti uzviknuo da od svojih mučitelja milost ne traži niti bih im je dao. Da je mogao on bi svoje mučitelje postrjeljao.

ALI JEDAN BOG TO NE MOŽE. JER NAS SVE VOLI. JER ON JE BOG I BESKRAJNO JE NJEGOVO MILOSRĐE.

I opet razmišljam o tome kako biti ponizan. I nekako osjećam da će mi Gospodin dati neke kušnje u kojima će preispitati moju poniznost, ili oholost. I Gospodin mi nije rekao da neka ne bude ohol. K

AO
DA
BI
MI
REKAO
DA
NEKA
VIEŠE
NE
GRIJEŠIM.
NE,
GOSPODIN
MI
JE

REKAO
DA
BUDEM
PONIZAN.
POČINJEM
SHVAĆATI
VELIKU
RAZLIKU
I
TEŽINU
IZMEĐU
OVIH
RIJEČI.

GOSPODIN MENE VOLI I IMA JOŠ NEKIH ZADATAKA ZA MENE. ZATO MI KAŽE DA BUDE
M PO
NIZAN.
DA
BI
MOGAO
TRPJETI.
TRPJETI
I
NEKE
LOŠE
LJUDSKE
RIJEČI,
OGOVARANJA,
NEPRAVDE,
OSUĐIVANJA.
I
DA
ONDA,
KADA
GOD
TO
DOŽIVIM,
DA
NE

REAGIRAM
NEGO
DA
PONIZNO
PRIHVATIM.
I
DA
TAKO
SVJEDOČIM
ZA
NJEGA
KOJI
JE
IZVOR
PONIZNOSTI.

A prije sam bio dosta ohol. Za čovjeka koji je uvijek htio biti u pravu to nije ni čudno. I danas me još uhvate ti trenuci. No, danas mi ih Gospodin odmah dadne i spoznati pa se mogu odmah ispraviti a kasnije i ispovjediti.

Ali sada, nakon
GOSPODIN
PORU
M

ove
OVE
KE,
ORAM
RASTI
U
GOSPODINU.
GOSPODIN
ME
ZOVE.
DA
BUDEM
PONIZAN
I
DA
BUDEM
DOSTOJAN.
JER
JEDNO
BEZ
DRUGOG

NE
IDE.
AKO
NISI
PONIZAN
NE
MOŽEŠ
BITI
DOSTOJAN
BOŽJE
LJUBAVI.

Ali ne onako kako mi to ljudi mislimo da se može biti dostojan. Da ako imamo puno grijeha na duši da nismo dostojni

BOŽJE L

JUBAVI.
NE.
UPRAVO
RADI
NAS
TAKVIH
GOSPODIN
JE
I
DOŠAO.
DA
MU
PREDAMO
SVOJE
GRIJEHE
I
DA
POSTANEMO
DOSTOJNI.
SVAKI
OD
NAS
JE
DOSTOJAN
BOŽJE
LJUBAVI.

SVAKI
KOJI
VJERUJE
U
RASPETOGA
KRISTA
SPASITELJA.

No, kada mu jednom predamo život u ruke, ne smijemo više grijешiti protiv poniznosti a time i dostojnosti. Jer ćemo ostaviti mjesto za djelovanje zla. Sotone, Lucifera i svih drugih đavolskih i demonskih sila. Koje će nas pokušati odvući od Gospodina i povući nas sobom u pakao. Toga se trebamo plašiti.

ZATO JA ZNAM ZAŠTO MI JE GOSPODIN DAO OVE PORUKE. DA RASTEM U VJERI I DU
HOVNOSTI
I
DA
SE
RJEŠAVANJEM
GRIJEHA
OHOLOSTI
VIŠE
NIKADA
U
NJEGA
NE
VRATIM.
DA
POSTANEM
PONIZAN.
I
TIME
ĆU
SPASITI

I
SVOJU
DUŠU
A
I
DUŠE
NEKIH
LJUDI
KOJIMA
ĆU
SVE
TO
SVJEDOČITI.
JER
PONIZNOM
ČOVJEKU
ZLO
NE
MOŽE
NIŠTA.
SVA
NJEGOVA
ORUĐA
I
ZAMKE,
KAO
ŠTO
SU
MATERIJALNE
STVARI,
VLAST
I
ČAST,
RAZBIJAJU
SE
O
ZID
PONIZNOSTI.
PONIZNOM
ČOVJEKU
TO
SVE
NIJE
BITNO.
NI
MATERIJALNE

STVARI
NI
VLAST
NI
ČAST.
ON
ZNA
DA
ĆE
OD
GOSPODINA
UVIJEK
DOBITI
SVEGA
DOVOLJNOG
ZA
SVAKODNEVNI
ŽIVOT.
SAMO
TREBA
ČINITI
ŠTO
MOŽE
PO
SVOJIM
DAROVIMA
I
PREPUSTITI
GOSPODINU
I
NJEHOVOM
DUHU
SVETOMU
DA
GA
VODE
KROZ
ŽIVOT.

I TO JE TAKO JEDNOSTAVNO, KADA JEDNOM TO SPOZNAŠ, A TAKO KOMPLICIRANO
KADA
ŽIVIŠ
DALEKO
OD
GOSPODINA.
JA
SAM
VAM
ŽIVI
SVJEDOK.

I ZATO ZNAM ZAŠTO GOSPODIN ŽELI DA BUDEM PONIZAN. ŽELI ME U SVOJEM KRALJ
EVSTVU.
I
VAS
KOJI
OVO
ČITATE,
ISTO
TAKO
ŽELI
U
SVOJEM
KRALJEVSTVU.
A
DA
LI
VJERUJETE
U
ŽIVOT
POSILIJE
SMRTI

I
U
ŽIVOT
U
BOŽJEM
KRALJEVSTVU?
DAJTE
SI
ISKREN
ODGOVOR.

**JA VJERUJEM. ZATO ŽELIM BITI PONIZAN. I DA BUDEM DOSTOJAN BOŽJE LJUBAVI. I
DA
ME
ZLO
NE
NADVLADA.**

O MOJ GOSPODINE, TVOJA PONIZNOST NEKA MI BUDE SVJETLO DA U POTPUNOSTI
POBIJEDIM
SVOJU
OHOLOST.
BUDI
MOJA

SNAGA
GOSPODINE.
DO
POTPUNE
MOJE
PONIZNOSTI.

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE. I BLAGOSLOVLJEN BOG U VIJEKE.